

Αίσθηση και μοναδική έκπληξη προκάλεσε το δημοσίευμα της «Ελευθερίας» (με την υπογραφή της Αριάδνης Παπαφωτίου) που αφορούσε στο διορισμό του Μητροπολίτη Σερρών Θεολόγου στη θέση του Προέδρου της Δημόσιας Κεντρικής Βιβλιοθήκης Σερρών καθώς και στα ονόματα των υπολοίπων μελών του νέου Εφορευτικού Συμβουλίου.

Η επιλογή αυτή (εφόσον βέβαια ισχύσει) αντιστρατεύεται ευθέως τους όρους λειτουργίας ενός δημόσιου πολιτισμικού φορέα που έχει ως κύριο και ουσιαστικό ρόλο την απολύτως ελεύθερη προώθηση και διακίνηση του βιβλίου. Η σωστή λειτουργία αυτού του φορέα υπηρετείται αποκλειστικά και μόνον από ανθρώπους που «διακονούν» τα γράμματα και τις τέχνες, από ανθρώπους που αντιλαμβάνονται το βιβλίο (το κάθε βιβλίο) ως την «κιβωτό» της ανθρώπινης σκέψης.

Τα παραπάνω σαφώς και δεν προσιδιάζουν στην ιδιότητα και τα επιμέρους χαρακτηριστικά ενός Μητροπολίτη (όσο άξιος και να είναι αυτός) τη στιγμή που κύριο καθήκον του είναι το ποιμαντικό έργο. Έργο σαφέστατα δύσκολο το οποίο απαιτεί και την απόλυτη αφοσίωση του ποιμενάρχη.

Λέει σε συνέντευξή του ο Μητροπολίτης Ναυπάκτου Ιερόθεος:

«Οι Κληρικοί ως πολίτες προβληματίζονται με θέματα που απασχολούν το χώρο που ζουν και ενεργούν συνετά και διακριτικά. Άλλο η πολιτική ως επίθετο (ζωή της πόλεως) και άλλο ως ουσιαστικό».

Ελπίζουμε πως ο Μητροπολίτης Σερρών αισθανόμενος το βαρύτατο φορτίο των υποχρεώσεων του θα αρνηθεί, εντέλει, αυτή την πρόταση.

Διαβάζοντας τώρα τα ονόματα των μελών που συναπαρτίζουν το Συμβούλιο, το συμπέρασμα στο οποίο αβίαστα οδηγούμαστε είναι η σχέση τους με το κυβερνών κόμμα. Αυτό βέβαια δεν παρεμποδίζει την πιθανή ανιδιοτελή προσφορά τους, όμως από την άλλη δεν τη διασφαλίζει κιόλας. Πολύ δε περισσότερο που η πλειονότητα αυτών (των μελών) ουδέποτε διακρίθηκε για τη συμμετοχή του στο πολιτισμικό γίγνεσθαι της πόλης.

Κλείνοντας αυτό το σημείωμα (με ανοιχτό, πάντα, το ενδεχόμενο επιστροφής) να υπενθυμίσουμε πως το Συμβούλιο της Δημόσιας Βιβλιοθήκης τα τελευταία χρόνια (και δη από τη στιγμή της ανέγερσης του νέου οικοδομήματος) έχει να επιδείξει μία άξια λόγου και αναφοράς σειρά δράσεων πολιτισμικού χαρακτήρα που την ανέδειξε σε πραγματική κυψέλη δημιουργίας. Θα ήταν, λοιπόν, πραγματικά μεγάλο απόπημα (για να μην καταφύγουμε σε άλλη βαρύτερη έκφραση) η προσπάθεια αυτή να πάει στα «αζήτητα».